

Ærkebiskoppen af Canterbury hos paven

Den 23. november 2006 besøgte Det anglikanske Kirkefællesskabs overhoved,¹ ærkebiskoppen af Canterbury, Rowan Williams, pave Benedikt. I denne artikel bringes de to taler, som blev holdt, samt den fælles erklæring, som blev underskrevet ved den lejlighed

Af ærkebiskop Rowan Williams og pave Benedikt XVI²

Paven indledte med at byde Ærkebiskoppen af Canterbury hjerteligt velkommen til Rom og mindede om den vigtige tradition, der var blevet etableret af deres forgængere i de seneste årtier, og om den meget længere historie, som relationerne mellem de to kirkesamfund har. Ærkebiskoppens besøg faldt sammen med fyrrårsdagen for den daværende ærkebiskop af Canterbury, Dr. Michael Ramseys besøg hos pave Paul VI – et besøg, der tog de første skridt til at indlede en dialog om de spørgsmål, der står i vejen for fuld synlig enhed mellem kirkerne. Paven fortsatte:

Der er meget i vore relationer i de sidste fyrré år, som vi skal være taknemmelige for. Arbejdet i den teologiske dialogkommission har været en kilde til opmuntring, efterhånden som doktriner, der har adskilt os i fortiden, er blevet taget op. Venskabet og de gode relationer, som eksisterer mellem anglikanere og katolikker mange steder, har hjulpet til at skabe en ny baggrund, som har næret og fremmet det vidnesbyrd om Jesu Kristi evangelium, vi er fælles om. Besøg af ærkebiskopper af Canterburys hos Den hellige Stol har tjent til at styrke disse relationer og har spillet en vigtig rolle i drøftelsen af de forhindringer, som skiller os. Denne tradition bidrog til at skabe et konstruktivt møde mellem anglikanske og katolske biskopper i Mississauga, Canada, i maj 2000, da man blev enige om at danne en fælles kommission af biskopper til at finde frem til passende måder til i det kirkelige liv at udtrykke de fremskridt, som allerede er blevet gjort. Alt dette takker vi Gud for.

---

¹ Det anglikanske Kirkefællesskab (The Anglican Communion) omfatter anglikanske kirker i 160 lande med 80 millioner troende.

² Oversat af Else Marie Kjerkegaard

I den nuværende sammenhæng og særligt i den sekulariserede vestlige verden er der imidlertid mange negative påvirkninger og pres, som har indflydelse på kristne og på kristne menigheder. I løbet af de sidste tre år har De udtalt Dem åbent om de spændinger og vanskeligheder, som plager Det anglikanske Kirkefællesskab, og derfor om den usikre fremtid for selve kirkesamfundet. Nylige udviklinger, især hvad angår det ordinerede præsteembede og visse dele af morallæren, har påvirket ikke blot forhold internt i Den anglikanske Kirke, men også forholdet mellem Den anglikanske og Den katolske Kirke. Vi finder, at disse forhold, som for tiden diskuteres inden for Den anglikanske Kirke, er af afgørende betydning for forkyndelsen af evangeliet i sin helhed, og at Deres igangværende diskussioner vil forme vore fremtidige relationer. Man må håbe, at arbejdet med den teologiske dialog, som havde registreret en ikke ringe grad af enighed om disse og andre vigtige teologiske emner, fortsat vil blive taget alvorligt i Deres overvejelser. I disse overvejelser følger vi Dem med inderlig bøn. Det er vort brændende håb, at Det anglikanske Kirkefællesskab vil forblive grundlagt på evangelierne og den apostolske tradition, som udgør vort fælles arvegods og grundlaget for vor fælles stræben og arbejde for fuld synlig enhed.

Verden har behov for vort vidnesbyrd og for den styrke, der kommer fra en udelt forkyndelse af evangeliet. Den menneskelige families enorme lidelser og de former for uretfærdighed, som påvirker så mange menneskers liv negativt, udgør et bydende råb efter fælles vidnesbyrd og tjeneste. Netop af denne grund – og også midt i de nuværende vanskeligheder – er det vigtigt, at vi fortsætter vor teologiske dialog. Jeg håber, at Deres besøg vil hjælpe til at finde konstruktive veje fremad under de nuværende omstændigheder.

Herefter talte ærkebiskop Rowan Williams af Canterbury. Han udtrykte indledningsvis sin glæde over at besøge Rom og henledte opmærksomheden på den inspiration, som afdøde pave Johannes Paul II var for mange over hele verden, også uden for Den katolske Kirke. I lighed med pave Benedikt XVI fremhævede ærkebiskop Rowan Williams betydningen af mødet mellem Den hellige Stol og Det anglikanske Kirkefællesskab for fyrre år siden og fortsatte:

Det er i samme broderlige ånd, jeg aflægger dette besøg nu, for jeg tror på, at vi skal fortsætte den venskabets vej, som de begyndte. Jeg er blevet opmuntret af den måde, hvorpå De lige fra starten af Deres tjeneste som biskop af Rom har understreget vigtigheden af økumeni i Deres eget embede. Hvis Jesu Kristi glade budskab skal forkyndes fuldt ud til en trængende verden, er forsoning mellem alle kristne i Guds sandhed og kærlighed en afgørende del af vort vidnesbyrd.

Jeg siger dette i bevidsthed om, at vejen til enhed ikke er nogen let vej, og diskussionerne om, hvordan vi anvender evangeliet på de udfordringer, som påføres af det moderne samfund, kan ofte tilsløre eller endog true resultaterne af dialog, fælles vidnesbyrd og tjeneste. I den moderne verden handler ingen del af den kristne familie uden dybtgående indvirkning på vore økumeniske partnere; kun et fast forankret venskab i Kristus vil gøre det muligt for os at være ærlige i vores samtale om disse vanskeligheder og finde en vej fremad, som søger at være trofast mod den opgave, der er blevet os betroet som Kristi disciple. Jeg kommer derfor her i dag for at fejre det fortsatte fællesskab mellem anglikanere og romerske katolikker, men også rede til at lytte til og forstå de bekymringer, som De måtte ønske at dele med mig.

Der er imidlertid en opgave, som er pålagt os begge som hyrder for den kristne familie, nemlig at være fortalere for forsoning, retfærdighed og medfølelse i denne verden – at være ambassadører for Kristus. Jeg har tillid til, at en ærlig udveksling af vore anliggender ikke vil få lov til at fordunkle dét, vi kan bekræfte og bekendtgøre sammen – håbet om frelse og heling i Guds nåde og kærlighed som åbenbaret i Kristus.

Fælles erklæring fra pave Benedikt XVI og ærkebiskop Rowan Williams

For fyrrer år siden mødtes vore forgængere, pave Paul VI og ærkebiskop Michael Ramsey, i denne by, der er helliggjort af apostlene Peter og Paulus' blod og præstegering. De indledte en ny forsøningsrejse baseret på evangelierne og de fælles oldkirkelige traditioner. Efterhånden som det reelle, men ufuldstændige fællesskab, vi deler, blev genopdaget og bekræftet, blev århundreders kølige forhold mellem anglikanere og katolikker erstattet af et nyt ønske om fællesskab og samarbejde. Pave Paul VI og ærkebiskop Ramsey påtog sig dengang at etablere en dialog, hvor emner, der havde skabt splittelse i fortiden, kunne tages op under en ny synsvinkel med sandhed og kærlighed.

Siden dette møde har Den romersk-katolske Kirke og Det anglikanske Kirkefællesskab indgået i en frugtbar dialogproces, som har været kendetegnet af opdagelsen af betydningsfulde elementer af fælles tro og af et ønske om at give udtryk for det, vi deler, gennem fælles bøn, vidnesbyrd og tjeneste. I løbet af femogtredive år har *Den anglikansk/romersk-katolske internationale Kommission* (ARCIC) frembragt en række vigtige dokumenter, som søger at formulere den tro, vi er fælles om. I de ti år, der er gået, siden den seneste fælles erklæring blev underskrevet af paven og ærkebiskoppen af Canterbury, har ARCIC fuldført anden fase af sit mandat med offentliggørelsen af dokumenterne "Autoritetens gave" (1999)³ og "Maria: Nåde og Håb i Kristus" (2005).⁴ Vi er de teologer tak skyldige, som har bedt og arbejdet sammen ved forberedelsen af disse tekster, der venter på yderligere studium og eftertanke.

Sand økumeni er mere end teologisk dialog; den berører vore spirituelle liv og fælles vidnesbyrd. Efterhånden som vores dialog har udviklet sig, har mange katolikker og anglikanere hos hinanden fundet en kærlighed til Kristus, som indbyder os til praktisk samarbejde og tjeneste. Dette fællesskab i Kristi tjeneste, som mange af vore menigheder rundt omkring i verden har oplevet, giver et yderligere skub til vores forhold. *Den internationale anglikansk/romersk-katolske Kommission for Enhed og Mission* (IARCCUM) har været beskæftiget med at udforske passende måder, hvorpå vi kan fremme og nære vor fælles mission: at forkynde nyt liv i Kristus til verden. Dens rapport,⁵ som både fremlægger en sammenfatning af ARCIC's centrale konklusioner og fremsætter forslag til, hvordan vi kan vokse sammen i mission og vidnesbyrd, er for nylig blevet færdiggjort og overdraget til kritik i Den anglikanske Kirkes Sekretariat og Det pavelige Råd til fremme af Kristen Enhed, og vi udtrykker vores taknemmelighed for deres arbejde.

Under dette broderlige besøg fejrer vi det gode, der er kommet ud af disse fire årtiers dialog. Vi er Gud taknemmelig for de nådegaver, der har fulgt dem. Samtidig gør vores lange rejse sammen det nødvendigt offentligt at anerkende udfordringen fra nye udviklinger, som udover at virke splittende for anglikanere udgør alvorlige forhindringer for vores økumeniske fremskridt. Det er derfor en presserende sag, at vi – ved fornyelsen af vores forpligtelse til at gå videre ad vejen mod fuldt synligt fællesskab i Kristi sandhed og kærlighed – også forpligter os til i den fortsatte dialog at beskæftige os med de vigtige emner, der er forbundet med de opdukkende ekklesiologiske⁶ og etiske faktorer, som gør denne rejse mere vanskelig og besværlig.

Som kristne ledere, der står over for det nye årtusindes udfordringer, bekræfter vi igen vores almene forpligtelse over for åbenbaringen af guddommeligt liv – som vist af Gud igennem Vor Herre Jesu Kristi guddommelighed og menneskelighed. Vi tror på, at det er igennem Kristus og de midler til frelse, der findes i ham, at heling og forsoning tilbydes os og verden.

Der er mange områder for vidnesbyrd og tjeneste, hvor vi kan stå sammen, og som virkelig kalder på tættere samarbejde imellem os: at stræbe efter fred i Det Hellige Land og i andre dele af verden,

³ **Klik her** for at se dette dokument (på engelsk)

⁴ **Klik her** for at se dette dokument (på engelsk)

⁵ **Klik her** for at se denne rapport (på engelsk)

⁶ Ekklesiologi omhandler læren om Kirkens væsen

der er ødelagt af konflikt og truslen fra terrorisme; at fremme respekt for liv fra undfangelse til naturlig død; at beskytte ægteskabets hellighed og børns trivsel i sammenhæng med sundt familieliv; at række ud til de fattige, undertrykte og mest sårbare, især dem der er forfulgt på grund af deres tro; at tage fat på de negative virkninger af materialisme; og at drage omsorg for skabelsen og for vort miljø. Vi forpligter os også til interreligiøs dialog, igennem hvilken vi i fællesskab kan række ud til vore ikke-kristne brødre og søstre.

I bevidsthed om vore fyrre år med dialog og om vidnesbyrd aflagt af hellige mænd og kvinder, der er fælles for vore traditioner, herunder Maria Theotokos,⁷ helgenerne Peter og Paulus, Benedikt, Gregor den Store og Augustin af Canterbury, forpligter vi os til inderligere bøn og en mere hengiven stræben efter at modtage og leve efter den sandhed, Guds Ånd ønsker at lede sine disciple i (jf. Joh 16,13).⁸ I tillid til det apostolske håb, at "han, som har begyndt sin gode gerning i jer, vil fuldføre den" (jf. Fil 1,6), tror vi på, at hvis vi sammen kan være Guds redskaber i kaldelsen af alle kristne til en dybere lydighed over for vor Herre, vil vi også komme hinanden nærmere, idet vi i hans vilje finder fylden i den enhed og det fælles liv, han indbyder os til.

Fra Vatikanet den 23. november 2006

Klik her for at udskrive artiklen (printerens skal være tændt)

Klik her for at sende artiklen til en ven eller bekendt (Outlook skal være startet)

Klik her for at komme til forsiden af catholica.dk

---

⁷ Theotokos, græsk: Gudsmoder. Betegnelse for Maria, som blev defineret under det økumeniske koncil i Efesos i 431

⁸ Joh 16,13: Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer.